

ראשית הבריחה

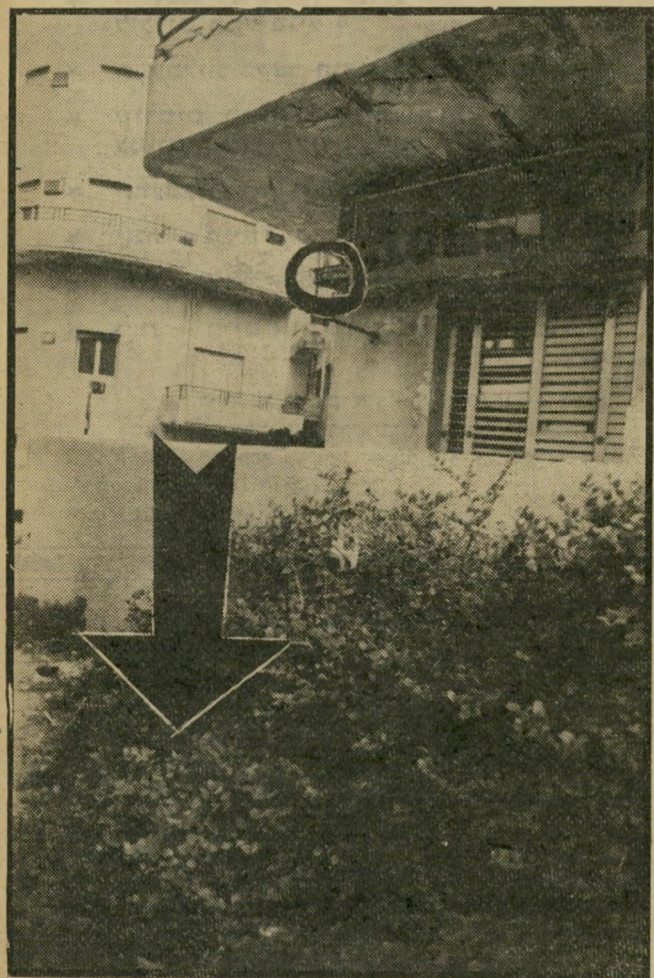
הקורבן השני, המשיך גם הוא לרוחב

של הרוצח היה לכיוון רחוב הירקון וצפונה. מאחורי נותר מירדחי מוטל מת ליד מכונתו, ואילו מליח, הירקון, שם התמוטט ונפל. הוא מת לאחר כמה ימים.

עד-ראייה

את הרוצח ממשיך

נוסף היה בעל המיזנון של מועדון שחמט, שעמד במירפסת בקומה השנייה של הבניין ברחוב הירקון פינת הירדן. הוא ראה בבריחה והועיק חיילים שעמדו בפניה גם הוא זיהה את אבו.

בצדו הצפוני של הרחוב, חנתה מכונתו המפוארת של מירדחי, כהן העיד, כי ראה קודם שלי שם בחורים מסתובבים בסביבה. פיתאום ראה אדם רץ מכיוון באר אדריה, הנמצא בבניין העמודים שמול האופרה. סיפר כהן בבית המישפט: "ראיתי אדם שהתקרב בריצה למכונתו של עזרא וירה לו כדור בבטן... התאכזבתי... ואז ראיתי את הירדח מתכופף ויורה ארבע יריות למטה, כאילו הוא עובד בטוריה. לא תירתי לעצמי כי יורים בעזרא, ואמרת ליסוקאי (עברייך נודע שנרצח מאז, וישב באותו לילה עם העד במכונתו) ש- יורים על הצמיגים".

כהן, שמסר עדות במישפטה רק אחרי שנעצר, לא זיהה את אבו. הוא רק סיפר כי הרוצח בא מכיוון אדריה, וכי לבש חליפה כהה. שתי נערות, שעבדו כמארחות בבאר אדריה, נחקרו עליידי ה' מישפטה והעידו בבית המישפט. הן סיפרו כי אבו הופיע בבאר לראשונה בערך בשעה 11 בלילה. התנהגותו היתה כה מזוהה, ש' הוא עורר את סקרנותה של ה' מארחת שושנה בלו, והיא היפג' תה את תשומת-לבה של חברתה, ויויאן סיסו לאבו. לדבריה, יצא אבו וחזר לבאר כמה פעמים, וב' פעם האחרונה נכנס לבאר בשעה 11.45 או 12. לבסוף היא שמעה יריות ברנע שבו יצא אבו מה' באר בפעם האחרונה. הקורבנות נרצחו ממש בשעת חצות. בעדותה בבית המישפט הקדי-

חן על מישתו ששכב על הרצפה, "והאיש הגחון ירה בראשו של השוכב".

בהודעתו הראשונה של שגב ל' מישפטה, אשר ניתנה רק אחרי שהמישפטה זימנה אותו, מסר שגב כי לא ראה את פניו של הבורח. אבל במיסדר-הזיהוי שנערך במישפטה, הוא הצביע על אבו, ואמר כי הוא חושב שהוא הרוצח. בבית המישפט העיד: "אני עמד תי על כך, שראיתי מהאיש הגחון רק חלק מהפנים שלו וחלק מה' פרופיל שלו, כל הפנים. אני זי' היתי אותו. אמת שלא ראיתי את פניו, אני ראיתי אותו. לא ראיתי במדויק את התווים היות והיה חושך, וזיהיתי אותו במישפטה, היה מיסדר-הזיהוי".

צורת הזיהוי, ונוסח מילות ה' עדות הביאו את התביעה להזמין את שגב שנית, והוא נחקר שוב בקשר למיסדר-הזיהוי. הפעם אמר: "הייתי נרגש כשנכנסתי למיסדר-הזיהוי ואני יכול לומר כעת אם בחרתי בביטוי, אני חושב שזה האדם' מכיוון שהיו לי ספקות, או לא".

שגב קפץ ממכונתו ופתח ב' מירדחי אחרי הרוצח, תוך קרי' אות וצעקות. הוא רץ ברחוב ה' ירקון צפונה. בקומה השנייה של בית השוכן בפנינת הרחובות ה' ירקון וירדן, נמצא מועדון שחמט ותיק ומכובד. בעל המיזנון שבמיר עדון, העד מרדכי קליין, היה ב' אותה שעה במועדון. כאשר שמע

מה המארחת את שעת ביקורו ה' אחרון של אבו בבאר, וטענה ש' היה זה בשעה 11 בלילה, אך בית המישפט לא האמין לקטע זה בעדו' תה.

אבו עצמו לא הכחיש כי שהה באותו ערב באדריה. אך הוא טען כי היה שם עד השעה 11 בלבד, וכי יציאותיו התכופות מהמקום היו לשם קניית סיגריות וזיטאן מקיסק סמוך, ולעשיית צרכים. בית המישפט ערך ביקור במקום, וקבע כי ההליכה לבית השימוש אינה מצריכה יציאה מדלת הכני' סה של הבאר, ולא האמין לגירסתו על קניית הסיגריות.

סיפורן של המארחות, בדבר התנהגותו של אבו, ביסס את גיר' סת התביעה כי הוא ארב לקורבנו' תיו כדי לחסלם.

עדותיו של כהן, כי הרוצח הגיח מכיוון אדריה, חזקה את גירסת התביעה, שטענה כי אבו עזב את הבאר בחצות, יצא אל הקורבנות, וותיכף נשמעו יריות", כדבריה של המארחת.

הנהג

★ ובעל-המיזנון

ע' נוסף שהיה במקום, היה נהג האוטובוס של חברת יוניטד טורס, דויד שגב. הוא ישב באוטובוס, מאחרי מכונתו של העד כהן, וראה את הבזקי ה' יריות ממרחק של' כעשרים מטר ממקום הרצח. הוא ראה אדם גור

היה תחת שיחים אלה ליד הבית שבפינת רחובות הירקון ונס'ציונה. השוט, שמצא את האקדח בבוקר שלמחרת הרצח, ציין בדו"ח כי האקדח נמצא ליד בית מספר 61. בשיחזור הסתבר כי התכוון לבית מספר 62.

מחבוא האקדח

התחלתי לצעוק החיילים רדפו אחרי הבורח".

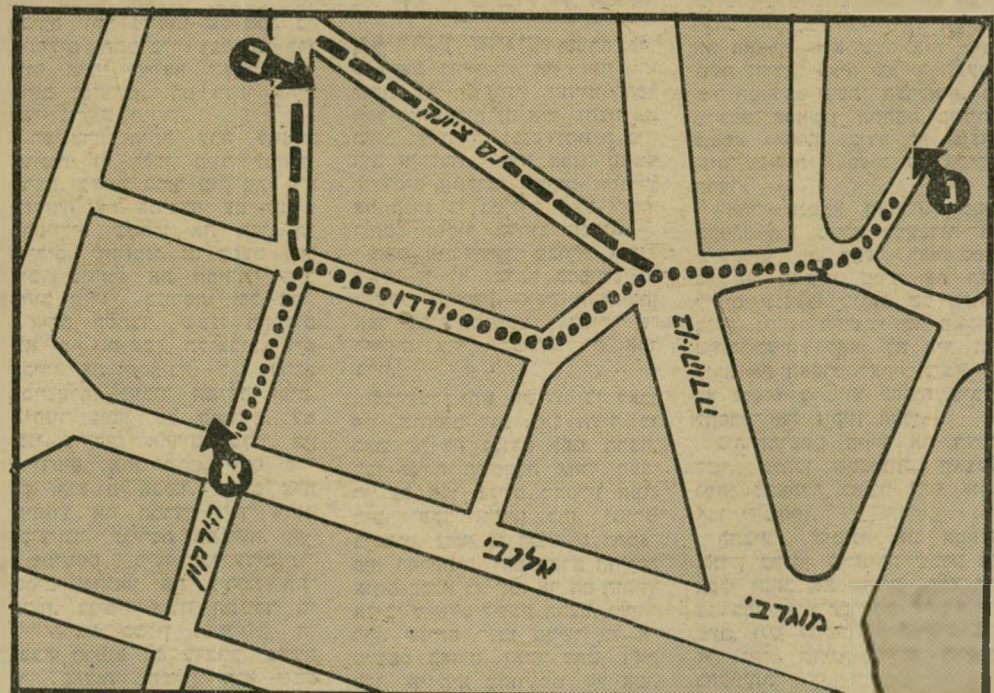
לאן רצו החיילים? ★

ק' לייזן חוזמן עליידי המישפטה למיסדר-הזיהוי, אך טען שם כי אינו יכול לזהות את אבו. הוא זיהה את אבו בבית המישפט, והס' ביר כי פחד להיות מעורב בעניין, לכן לא זיהה אותו במיסדר-הזיהוי. הוי, "אנו קובעים כעובדה, כי עד זה זיהה את הנאשם כאיש ש' ירה, כאמור, הגם שאמר במיס' דר-הזיהוי כי אינו יכול לזהותו. אחרי שראינו את התנהגותו של העד ושמענו את הסבריו, אנו סבורים כי פחד להיות מעורב ב' עניין, לכן אמר במיסדר-הזיהוי את אשר אמר. נוכחנו לדעת כי שהמישפטה האטורה אפשר ללא ספק להכיר פני אדם העומד ב' היה תחת שיחים אלה ליד הבית שבפינת רחובות הירקון ונס'ציונה. השוט, שמצא את האקדח בבוקר שלמחרת הרצח, ציין בדו"ח כי האקדח נמצא ליד בית מספר 61. בשיחזור הסתבר כי התכוון לבית מספר 62.

יריות הוא רץ אל המרפסת הפונה לרחוב הירקון וראה אדם הירדח באדם אחר.

לפי השתלשלות המאורעות ראה כנראה קליין את הרוצח יורה ב' מליח, שלמרות שנפגע קודם ב' יריה אחת, המשיך לרוץ אחרי הרוצח. ובפינת רחוב הירקון ספג עוד שתי יריות בבטנו. מליח נפל שם, והועבר עליידי נהג מוניית לבית החולים. כל מה שיכול היה לספר היה כי הרוצח אמר לעזרא: "עזרא, חודני!", שפירושו בערר בית בניי מרוקאי: "עזרא, קבל זאת!".

גם העד שגב נתקל במליח ה' פצוע ברחוב הירקון והתעכב לידו כדי לעזור לו. העד קליין המשיך את שרשרת הרופדים בכך, "לאחר שראיתי שהיורה מכנס אקדח ל' חגורתו, התחלתי לצעוק, והוא התחיל לרוץ לאורך רחוב היר' קון צפונה... בפנינת רחוב הירקון הירדן עמדה קבוצת חיילים, כש'

שתי דרכים לבריחה

לבית המישפט. התביעה טענה כי אבו נמלט דרך

רחוב נס'ציונה, שבפינתו נמצא האקדח (נתיב מקוקו). אבו טען כי הוא ברח דרך רחוב הירדן, שאליו נקלע במקרה (נתיב מנוקד). החיילים נחלקו בדעותיהם.